

Hydrangea serrata 'Grayswood'

hortensja piłkowana 'Grayswood'

Grupa Lacecap

(C) fot. Grzegorz Falkowski

Jedna z najwyższych odmian *H. serrata*, mimo swojego sędziwego wieku znajduje się w czołówce najwartościowszych odmian tego gatunku uprawianych w Europie. Została przywieziona w 1888 roku z Japonii do Anglii i nazwana przez Mr. Chambersa z Grayswood Hill – stąd nazwa odmiany. Ceni się ją za urodę, wigor i silny system korzeniowy. Jest podobna do odmian o japońskim rodowodzie, m.in. do 'Tokyo Delight', ale ta ma kwiaty białe, i do 'Bluebird', która jest dwukrotnie mniejsza. Krzewy mogą być bardzo okazałe i na dobrym stanowisku dorastają do 1,8–2,0 m wysokości oraz 1,2–1,5 m szerokości, zakwitają nieco później od innych odmian tego gatunku, kwitną długo, od początku lipca do września. Pędy są purpurowobrązowo nabiegłe, dość mocne i wzniesione, ale przy obfitym kwitnieniu lekko przewisają. Liście są eliptyczne, ciemnozielone, matowe, dość duże 10–15 cm długości, z głęboką nerwacją, szybko się przebarwiają i już od wczesnego lata do późnej jesieni pojawiają się na brzegach czerwono-brązowe tonacje. Intensywność jesiennego przebarwienia zależy od stanowiska – mocniej wybarwiają się w miejscach nasłonecznionych i na glebach kwaśnych. Kwiatostany to dość duże, płaskie, lekko wypukłe podbaldachy, początkowo białe, potem od brzegów przybierają barwy pastelowe, w zależności od kwasowości gleby, jasnorożowe lub błękitne. Złożone są z niepozornych kwiatów płodnych, które otacza korona 9–10 eleganckich kwiatów sterylnych barwy bładoniebieskiej po bladorożową. Kwiaty płonne utworzone są z wydłużonych i zaokrąglonych 3–4(5) płatków (botanicznie są to działki okwiatu), mocno ząbkowanych, nie zachodzących na siebie, przy czym jeden płatek jest zawsze dużo większy. Jesienią przekwitając zmieniają barwę na jaskrawo karminowoczerwoną, po jasną czerwień, niekiedy z zielonymi lub fioletowymi tonacjami – w zależności od kwasowości podłoża. Do tej wyjątkowej gry kolorów potrzebują pełnego słońca. Odmiana jest mało

podatna na choroby, o nieco wyższej od *H. macrophylla* tolerancji na bezpośrednie nasłonecznienie. Preferuje gleby bogate w próchnicę, wilgotne, niezbyt ciężkie, przepuszczalne. Ze względu na średnią mrozoodporności do -20°C , krzewy należy ściółkować, co chroni je przed wahaniami temperatury zarówno latem jak i zimą. Ze względu na duże wymiary odmiana jest polecana do większych ogrodów oraz do sadzenia w parkach naturalistycznych, w grupach lub na wysokie szpalery, ale tylko w korzystnych warunkach klimatycznych. Dobrze prezentuje się na tle wysokich krzewów iglastych. Warto komponować ją również z krzewami z rodzaju *Rhododendron*, które mają równie okazałe kwiatostany i te same potrzeby środowiskowe. Baldachy nadają się również na kwiat cięty.

autorzy opisu tekstowego: Hanna Grzeszczak-Nowak; Związek Szkółkarzy Polskich

pochodzenie	odkrywca, hodowca (selekcjoner): Mr. Chambers z Grayswood Hill Wielka Brytania; wprowadzenie do handlu: Andre Briant Jeunes Plants 1888 W. Brytania
grupa roślin	liściaste
grupa użytkowa	liściaste krzewy
forma	krzew
siła wzrostu	roślina szybko rosnąca
pokrój	krzewiasty rozłożysty
docelowa wysokość	od 1 m do 2 m
barwa liści (igieł)	ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę
rodzaj kwiatów	kwiatostan
barwa kwiatów	różowe purpurowe niebieskie
pora kwitnienia	wrzesień sierpień lipiec
nasłonecznienie	stanowisko półcieniste
wilgotność	podłoże wilgotne podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn lekko kwaśny do obojętnego odczyn kwaśny
rodzaj gleby	gliniasta próchniczna przeciętna ogrodowa

walory	ozdobre z liści/igieł ozdobre z kwiatów ciekawy pokrój
zastosowanie	w grupach kwiaty cięte kompozycje naturalistyczne (parki i ogrody) ogrody orientalne parki ogrody przydomowe
nagrody	RHS Awards of Garden Merit 1948 i AGM 1992
strefa	6a

autorzy opisu tabelarycznego: Hanna Grzeszczak-Nowak; , Związek Szkółkarzy Polskich;

Producenci *Hydrangea serrata* 'Grayswood' w Polsce

HAJDROWSKI Bogdan Szkołka Krzewów Ozdobnych i Róż

